

Nazdar bratři a sestro, v České republice jsou povodně. Média jako televize a internet jsou toho plná a pro mnoho lidí, kteří žijí v zatopených oblastech je to velká katastrofa. Skauti po celé republice tuto svízelnou situaci pozorují a mnozí z nich v nejbližším možném termínu vyrazí na pomoc do oblastí, kde jich je třeba. Z našeho střediska je v tomto směru nejaktivnější Míša a Krtek a mnoho roverů, kteří měli jet na Obrok, jenž byl kvůli povodním zrušen, se k nim jistě připojí. Ve skautském zákoně máme bod „Skaut je prospěšný a pomáhá jiným“ a pomoc v takovéto situaci je bezpochyby velkým naplněním tohoto bodu a co víc dělá skauta skautem, než naplňování skautského slibu a podobné akce v duchu skautského zákona?

Červen s sebou však přináší také radostnou novinu. Do našeho oddílu přibylo hned několik nováčků ve družině vlčat i skautů. Ty z vás, kdo tak držíte v ruce své vůbec první číslo Čáry Vlka, které pro vás Pekoš a další členové vedení připravili, v našem oddíle vítám a doufám, že se vám u nás bude líbit a zažijeme společně nejedno dobrodružství. První takový větší dobrodružný podnik, který s námi můžete uskutečnit je výprava i s přespáním v přírodě. Ta proběhne až 21.6. kdy už budu mít po státní závěrečné zkoušce a budu tak konečně moci jet také.

Pozvánku na výpravu si můžete přečíst v tomto čísle Čáry Vlka. Pro rodiče je zase moc důležitý článek o schůzce pro rodiče, která se bude týkat tábora. Ten se už totiž blíží sedmimílovými kroky a je hlavním vyvrcholením oddílové celoroční činnosti. Míšin článek o celotáborové

hře podhalí všemi dlouho očekávané téma, aby každý věděl, o čem ten letošní tábor vlastně bude.

Tato oddílová schůzka je v pololetí úplně poslední, a ač se uvidíme ještě na výpravě, chtěl bych vám popřát úspěšné dokončení školních povinností a třeba i zlepšení známek ale hlavně fajnovej začátek prázdnin.

Sysel

POZVÁNKA NA PUTOVNÍ SOFTBALOVOU VÝPRAVU DO ÚDOLÍ OSLAVKY

Poslední předprázdninový víkend se vydáme na pohodové putování do přírodní rezervace Údolí Oslavy. Budeme vařit na ohni, spát ve stanech nebo pod širákem, přes den prozkoumáme zříceniny hradů, zahrajeme si softbal a spoustu dalších her a budeme se koupat v řece.

Sraz: 21.6.2013 v 16:20 na Hlavním nádraží

S sebou: Spacák, karimatku, ešus, lžičku, pláštěnku, plavky, věci na výpravu, jídlo na pátek a sobotní snídaní

Návrat: 23.3. v 16:14 tamtéž

Cena výpravy: 200 Kč

Těší se **Karel (724586724)** a **Pádík**

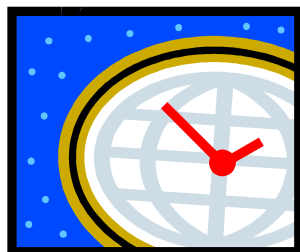
Pozvánka na předtáborovou schůzku pro rodiče

Chtěli bychom všechny rodiče pozvat na tradiční předtáborovou schůzku, která proběhne **ve středu 19. 6. 2013 v 19:00 hodin na naší skautské klubovně**. Na této schůzce se dozvíte všechny nutné a potřebné informace ohledně našeho blížícího se skautského tábora a bude Vám odpovězeno na všechny případné dotazy, která Vám leží v hlavě. Těšíme se tedy především na všechny rodiče nováčků, ale i na všechny ostatní rodiče, kteří chtějí vědět o táboře něco víc, mají na nás konkrétní dotazy nebo nás chtějí jenom vidět. Budeme tu kvůli Vám, na všechno Vám rádi odpovíme a na všem se rádi domluvíme.

Vedení 94. BO

Téma celotáborové hry

Páteční kost z dávno vyhynulého dinosaura? Artefakt, za který by všechna muzea na světě platila zlatem. Vzácný motýl, který ale již dávno vymizel? Kolik by vám asi zaplatili světoznámý sběratel, kdybyste nějakým „zázrakem“ dokázali zvrátit koloběh přírody před tisíci let a postarali se tak o to, aby tento druh nikdy nevyhynul? Svatý grál. Pouhá

legenda, nebo bylo možné se z něj skutečně napít? Jaké následky by mělo mít jej právě teď, v dnešní době...? Kolik by vám zaplatilo, dejme tomu washingtonské muzeum, kdybyste řekli, že pro něj dokážete získat svazky knih, které byly zničeny při požáru alexandrijské knihovny? A co kdyby se objevil neznámý milionář ochotný zaplatit jakoukoli částku, když zvrátíte průběh druhé světové války?

Zní to lákavě? To určitě ano! Koho by taky nelákalo **cestování v čase...**

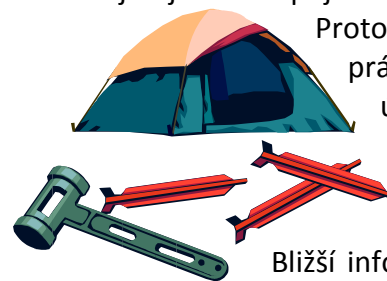
Pokud ti nestačí 21. století, pak jsi ten, kdo bude na letošním táboře jako doma! Důležitá je patřičná výstroj, dostaneš se totiž

do podmínek, kde na sváteční košili a letní sandálky rozhodně nebude místo. Proto vezmi **staré maskáče a černé tričko** a připrav se na to, že „zaseknutí se“ třeba v době ledové či napoleonských válkách, nebude po pár dnech tábora nic neobvyklého...

Míša

Stavěčka tábora

Stejně jako loni pojedou holky z třicítky před náma na tábořiště.

Proto je třeba postavit tábor už na začátku prázdnin. A to vyžaduje velkou spoustu lidí a úsilí. Proto prosím všechny skauty a rodiče, kteří mají, **28. - 30. 6.** čas a chuť pomoci při stavbě tábora, aby mi napsali na mail jursca@seznam.cz.

Bližší informace se dozvíte později právě mailem nebo na oddílových stránkách.

Na všechny těší **Pekoš**

Mětská hra

Holky z třicítky připravily zajímavou hru.

Byla na téma filmu "Drž Hubu" - a každéj kdo to přečet nahlas, si dá 10 kliků.

Začínalo se v 9 na klubovně a to krátkou ukázkou onoho filmu, poté jsme se rozdělili do skupinek a vyrazili do města za prvním úkolem, kde jsme obdrželi svůj župan.

Kterej jsme si museli ve skupince střídat na sobě po celou dobu hry.

Dalším celoherním úkolem bylo nafotit se s co největším počtem

lidí. - což byla docela sranda.

Holky měly trochu strach, že to stihneme moc rychle tak nám připravily úkolů až moc a to nepočítám, že jsme měli hledat pohyblivé zprávy alias léky- což byly Tic Taky.

No mělo to pár much, ale jinak jsme si to užili.

Jen škoda že nás tam nebylo víc.

Jocker

Dětský den

Jak už je u nás zvykem, tak se na začátku tohoto měsíce 1.6. pořádal den dětí na Juliánském náměstí, kousek od naší klubovny. Aby bylo vše nachystáno a připraveno, sešel se organizační tým den předem a postavil hangár, tee-pee, atd. Následujícího dne se doladily všechny mouchy, nachystali stanoviště a v 9:00 už se mohlo začít. Stanovišť bylo dost, např. kimovka, hod mincí, "golf", obrysy zvířat, aréna, lanovky a videokvíz..., takže (podle mě) nebyla taková nouze :D. Asi hodinu a půl po zahájení byl nástup, vyvěsila se vlajka, promluvili hlavní organizátoři a slovo dostal i starosta Židenic. Poté se všichni zase rozutíkali do všech koutů náměstí a s radostí si užívali na stanovištích a dobře vydařeného počasíčka :). Ke konci se rozjela soutěž rodiči s dětmi o projížďku kadilakem po Židenicích, a proto šli všichni soutěžit a na stanovištích byl klid. Účast byla opravdu veliká, podle informací, které jsem získal tam bylo 160 lidí :O. Po třinácté hodině se většina odebrala do svých domovů, my uklidili a zbourali vše co jsme našli a šli to vrátit na klubovnu, nebo jsme jeli domů. Tento podařený den jsem si náramně užil a doufám, že ostatní také.

Kevin

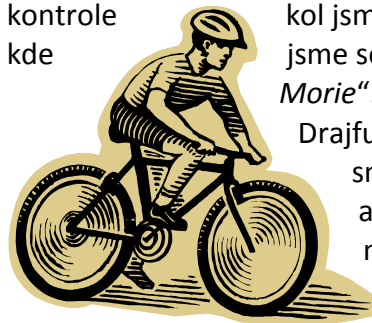
Zprávičky ze střediska

- V Červnu naše středisko uspořádalo 8. ročník dětského dne na Juliánovském náměstí
- Úklid Bílé hory byl pro nepřízeň počasí zrušen
- Středisko sjednalo pojistné smlouvy o pojištění odpovědnosti pro všechny činovníky, kteří jedou na tábor
- Družina Babyskautů hledá nového vedoucího (i mezi neskauty)

Štěpán, zástupce vůdce střediska

Cyklovýprava 19. Května

19. května v 8 hodin ráno jsme se sešli na Staré Osadě v docela hojném počtu: já, Vajco, Mravenec, Tom, Petrák, Bída, Karel, Pekoš a Permoník s malým Jindrou v přívěsu na kolo. Po krátké kontrole kde kol jsme vyrazili podél řeky směr Bílovice, jsme se ještě na chvíli zdrželi u „brány do Morie“. V Bílovicích jsme se zastavili u Drajfuse na chatě (chytli jsme je při snídani ☺). Poté jsme pokračovali zpět a nahoru k solární elektrárně na kopci nad Bílovicema. Louku za elektrárnou jsme okamžitě využili k malé svačině, a pokračovalo se dál vééééélkým bahnem. Vyjeli jsme v nějaké vesnici, kde byla cukrárna, kde se opět zastavovalo. Zanedlouho se ale odjíždí, a dostali jsme se do údolí potoka, které bylo celé bahnitě, anebo cesta vedla rovnou přes ten potok. Vše jsme zvládli i s Permoníkovým přívěsem. Dostali jsme se konečně do Mariánského údolí, kde jsme se se v hospůdce najedli. Taky jsme narazili na brod, kde někteří vykoupali kolo, někteří i sebe. Z údolí Městská hrajeme se vyjeli do Líšně, a tam jsme se u dílen dopravního podniku rozdělili podle toho, jak jsme jeli domů. Já

jel s Petrákem, Vajcem a Mravencem. Vzali jsme to přes Bílendu okolo klubovny. Myslím, že nám počasí přálo, vzhledem k tomu jak poslední týden prší, a že výlet se moc vydařil.

Matěj

O Magdě Jóžinovi

Magda a Jožin byli manželé, houmlesáci, a žili v ohydné chatrči v lese... a jedli děti! Ale jenom v létě. V zimě hledali v lese spící medvědy, ty pak ve spánku zákeřně a nečekaně přepadli, zabili a snědli. Jednou se o to pokoušeli i v létě... ale nevyšlo to! Jožin od té doby chodil o holi a Magda nechodila vůbec, jenom se plazila! Jednou v červenci, když Jožin už pomalu umíral hlady a Magda byla dávno mrtvá, se stalo něco nečekaného. Kolem jejich chatrče šel hlouček dětí v předškolním věku z nedalekého tábora a vesele si zpívali. Jejich vedoucí jim řekla, že v chatrči žije ježibaba a ježidědek a že jí malé děti. A to se ví, že malé, televizním násilím odchované, děti se chtěli do chatrče podívat. Už, už se je vedoucí chystala zastavit, když se jí do hlavy zaryl šíp z Jožinovy kuše a bezhlesně se skácela k zemi. Děti si toho nevšimli a pomalu postupovaly k polorozpadlému obydlí, kde velmi šťastný Jožin právě rozdělával oheň a dával vařit vodu. Děti naneštěstí nevěděly o pastích kolem chatrče a vesele cupitaly dopředu do té doby než se jich několik propadlo do jámy plné ostrých kůlů. Ostatní se vyděsily a začali zběsile utíkat na všechny strany. Ale už bylo příliš pozdě na záchranu. Někteří narazili na struny natažené ve výšce krku, jiní zase doplatili na houpající se klády pobité špičatými klacky. O ty ostatní se už postarala Jožinova přesná muška! A tak všechno dobře dopadlo a Jožin už nikdy netrpěl hlady a nemusel krást děti, které by zákeřně zabíjel, protože to se nedělá!

Společnost pro rozvoj duševních pochodů mládeže
Zapsal **Pádík** (převzato od Laurela)

Trapné vtipy trapného trapáka Pekoše

Říká policista kolegovi: "Včera jsem si koupil záchodovou štětku."

"No a jaká je?"

"Mám-li říct pravdu, toaletní papír je lepší!"

"Mami, už je mi patnáct, můžu nosit podprsenku?"

"Ne, Pepíčku!"

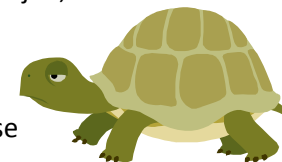
Jdou tři želvičky po poušti a uvidí kelímek. "Vezmeme si ho? Nevezmeme? Vezmeme? Ale přeci si ho nebudeme brát, když do něj nemáme co dát." Tak si kelímek nevzaly. Šly dva roky, až došly k oáze.

"Konečně voda, ale nemáme jí do čeho dát, jedna z nás se musí vrátit pro kelímek. Střihneme si."

Padlo to na třetí želvičku: "Tak dobře, já pro něj dojdu, ale musíte mi slíbit, že se beze mě nenapijete vody."

"Slibujeme, slibujeme."

Uplynuly čtyři roky a želvička nikde. "Tak už se napijeme," povídá první.

"Slíbily jsme jí, že na ní počkáme, tak to ještě chvíli vydržíme." povídá druhá.

"Ale já už mám velkou žízeň. Už nechci čekat." povídá první želvička.

"Tak jo, tak se napijeme." odpoví ta druhá.

Třetí želvička vyleze z křovíčka a povídá: "Tak holky, to teda ne, když si nedůvěřujeme, tak já nikam nepůjdu!"

Ptá se farmář kovboje: "Johne, označil jsi včera všechna zvířata, jak jsem ti předevcírem přikázal?"

"Označil."

"A měl jsi s tím hodně práce?"

"S dobyt看em ani ne, ale s těmi včelami to bylo strašné!"